

SĂMĂNĂTORUL

Redactor responsabil:
Dr. Enea Popa

Redacția: Piața Regele Ferdinand 55
Administrația: Piața Regele Ferdinand 56

FOAIE CULTURALĂ-POLITICĂ

Apare la 5, 15 și 25 a fiecărei luni
sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe anul întreg . . . . . 120 Lei
Pe jumătate an . . . . . 60 Lei
Pe trei luni . . . . . 30 Lei

Idealul nostru.

Om singuratic trebuie să aibă un ideal în viață. Omul trebuie să-și făurească un ideal care să-i fie călăuză și îndemn pentru o viață mai superioară. Fără un ideal în viață omul trăește în voia întâmplării, e purtat ca frunza pe apă, e ca o păpușă mișcată de o mașinărie oarecare, nu-și dă bine seamă de faptele sale.

Tot așa trebuie să aibă un ideal și un popor. Un popor fără nici un ideal trăește de pe o zi pe alta, trăește în voia întâmplării, este sortit decăderii și pustiirii.

Înainte de războiul cel mare, noi, Românii de pretutindeni, am avut un ideal mare, idealul unității tuturor Românilor într-o singură țară. Am crezut puternic că trebuie să vie odată vremea, ca toți Românii să ne vedem uniți între granițele aceleiași țări. Credința puternică în posibilitatea împlinirii acestui ideal mare ne-a dat tăria sufletească să putem duce lupta împotriva dușmanilor noștri, împotriva acelor cari stăteau în calea împlinirii idealului nostru.

Idealul unității naționale a tuturor Românilor s'a împlinit. Azi ne vedem uniți aproape toți Românii între granițele României întregite.

Putem noi sta acum cu mâinile în sân? Nu mai avem noi nimic bun de făptuit în România întregită? Ne putem noi mulțumi numai cu gândul că ne vedem cu toții între granițele unei României visate de atâția martiri ai neamului românesc? Hotărât că nu ne putem mulțumi cu aceste gânduri.

În România întregită trebuie să ne făurim un nou ideal, un ideal care să fie un mijloc de prăpășire pentru țara noastră. Multele rele cari bântuie țara noastră trebuie să nască în sufletele noastre un ideal, o credință puternică care să ne împintenze la luptă împotriva tuturor relelor din țară, împotriva tuturor năravurilor păcătoase, împotriva necinstei și neomeniei din țară, împotriva sistemului de cărmuire care ne duce țara la pieire.

Acest ideal de luptă împotriva tuturor acestor rele trebuie să ne însufletească cu multă putere, căci numai așa vom putea așeza țara noastră pe temelii puternice, ca să poată face față tuturor greutăților dinlăuntru și din afară.

Un popor fără nici un ideal orbacește în lume, trăește de azi pe mâine, lăncezește, decade și-și pregătește pieirea.

treizeci kilometri în fața stațiunii Vincovci. Incuria și nepăsarea dau materialul prețios de cale ferată pradă ruginii și intemperiiilor.

S'a înserat de-abinele când intrăm în gara Vincovci, unde trebuie să schimbăm trenul. Pe dunga despărțitoare de șine așteptăm o seamă de călători venirea Simplonului dinspre Sтамbul. „Gospodin, gospodin“ îmi strigă hamalul, care-mi păzește bagajele, și mai mult din gesturi decât din vorbe înțeleg că sosește trenul. Mă feresc cu băgare de seamă de mașina grea care zguduie întreg terasamentul liniei, și poartă în urma-i un lung șir de vagoane îmbrăcate în lemn, — toate numai vagoane — paturi. La fiecare ușă un portar galonat în tunică albastră oprește urcarea. Schimb de cuvinte, protestări, vociferări în toate limbile câte a dat Dumnezeu, dar n'ajută nimic. Cu biletul scos n'ai drept să urci trenul, ești silit să iai un nou bilet plătit cu bani aur sau în dolari, în caz contrar petreci noaptea în stațiunea mizerabilă din Vincovci, până să poți apuca un alt tren spre graniță.

Socoata e gata; cu inima grea mă

† Mihail Cantacuzino.

Un nenorocit accident de automobil a pus capăt vieții boierului român Mihail Cantacuzino.

Mihail Cantacuzino a fost un boier în adevăratul înțeles al cuvântului. A fost un om bun, darnic, cinstit, drept și iubitor sincer al țării și poporului. A fost un boier care a iubit pe cei săraci, i-a ajutat, s'a coborât în mijlocul lor, le-a ascultat plângerile și durerile și le-a alinat suferințele. După război, când s'a împărțit pământul, Mihail Cantacuzino a înțeles glasul vremii și a fost cel dintâiu care și-a dat, de bună voie, moșiile la împărțire.

În mai multe rânduri a fost ministru al departamentului dreptății și ca atare a făcut mult bine și multe lucruri folositoare pentru magistratură.

Politica în țară.

Ne apropiem de sfârșitul așa zisei vacanțe politice. De vre-o două luni încoace frământările politice din țara noastră s'au mai domolit, căci mulți dintre conducătorii vieții politice din țară au fost plecați în toate părțile țării și ale lumii spre a se odihni, iar masa poporului a fost ocupată cu munca grea a câmpului. Odată cu începerea zilelor de toamnă se încep și frământările politice în țară. Îndeosebi partidul național-țărănesc este gata de ofensivă, este pregătit pentru a începe și a da lupta hotărâtoare pentru răsturnarea guvernului liberal, care a împins țara pe marginea celei mai adânci prăpastii. Poate nicio dată — de când liberalii cărmuiesc țara — nu am fost martorii atâtor nereguli, atâtor blătămării, câte s'au pe-

A fost câțva timp primar al capitalei țării. Trecerea lui pe la primăria capitalei a lăsat urme bune.

După moartea lui Tache Ionescu, Mihail Cantacuzino s'a înscris în partidul național, iar când s'a pornit mișcarea pentru unirea partidului național cu partidul țărănesc, Mihail Cantacuzino a muncit mult ca această unire să se facă, știind bine că numai un partid mare va putea lupta cu sorți de izbândă împotriva cămătărescului partid liberal. Până în ceasul morții sale Mihail Cantacuzino a fost ostaș credincios al partidului național-țărănesc, a fost unul din cei mai de seamă fruntași ai acestui mare partid.

Țara pierde în Mihail Cantacuzino pe un mare patriot, iar partidul național-țărănesc pe un fruntaș și ostaș credincios al său.

trecut sub actuala cărmuire liberală. Actuala cărmuire a liberalilor s'a dovedit cu adevărat primejdioasă pentru țara noastră. S'a ajuns acolo, că într-o mare gazetă din București s'a scris, mai zilele trecute, că după ce vor pleca liberalii dela putere, guvernul care va urma trebuie să aducă din streinătate mai mulți oameni pricepători, cari să controleze întreagă gospodăria liberalilor până au stat la cârma țării, pentruca să se descopere toate lucrurile necinstite săvârșite de ei până au stat la cârma țării. Iar după ce se vor fi descoperit toate neregulele, cei vinovați să fie dați în judecată pentru nepriceperea și necinstea cu care au gospodărit țara. Asta, de bună seamă, așa și trebuie să se întâmple, pentruca cei învățați să-și bată joc de interesele țării să învețe odată minte, că așa cum a mers până acum

Ce am văzut în streinătate.

de Dr. Alex. Ceușianu.
(urmare)

Dunărea. Trenul trece peste un pod de fier arcuit, prin rețeaua căruia se întrezărește vana de apă largă și asemănătoare mării. Curge pe'n-delete mărginită de păduri mlăștinoase, unde s'a prins apa în băltoace din vremea marilor inundații de-acum doi ani. O doamnă povestește întâmplările de pe timpul acela, când Dunărea rupsesse legăturile de tren și trebuia să faci înconjurul pe la Belgrad — ca să poți străbate țara dintr'un capăt la celalalt.

Pe apă nește șleपुरi adormite, ancorate de mal și câteva bărci ușoare de pescari. Unii dintre călători își făl-făie batista în semn de adio, căci trecem tocmai capătul podului și ne înfundăm din nou în câmpia sârbească lipsită de orice frumusețe naturală.

Nici o priveliște nu se mai arată ochiului, decât doar tristul și interminabilul șir de vagoane stricate, cari stau îngrămădite pe-o lungime de aproape

și batjocoritor, face călătoria la Londra. Ocup locul al patrulea și în cursul mesei vorbim multe de toate. — Apăr cu tărie Ardealul — și pe transilvăneni, pe cari domnul alături de mine îi scoboară mereu și desprețuește politica național-țărănistă. Bătrânul din fața mea potolește discuția când s'aprinde mai tare, iar cântăriața plasează cu multă seriozitate câte-o concluzie de-o rară pustie, zimbim cu discreție . . . bătrânul tușește în seama de scuză și odată cu sfârșirea supeului îmi iau rămas bun. Am fost un ceas în societatea marilor boieri — mi-a fost îndeajuns.

La revenire îmi găsesc apartamentul schimbat într'un pat confortabil. Sunt obosit și mă pregătesc de culcare. Deschid cabinetul și zăresc o formă albă, în pânză lucitoare de mătăsă care deschide o ușă de cealaltă parte și dispăre. Uitase să avem un spălător comun în apartamentul proximității și din felul pripit în care se mântuise persoana mi-am dat seamă că văzusem cadina care-l însoția pe generalul turc de-alături.

Ajung în societate românească. Un domn mai bătrânatic din Moldova își duce „cântăreața“ la Paris, iar în fața lor un domn din București, probabil un sol de-al lui Vintilă, foarte gureș

și batjocoritor, face călătoria la Londra. Ocup locul al patrulea și în cursul mesei vorbim multe de toate. — Apăr cu tărie Ardealul — și pe transilvăneni, pe cari domnul alături de mine îi scoboară mereu și desprețuește politica național-țărănistă. Bătrânul din fața mea potolește discuția când s'aprinde mai tare, iar cântăriața plasează cu multă seriozitate câte-o concluzie de-o rară pustie, zimbim cu discreție . . . bătrânul tușește în seama de scuză și odată cu sfârșirea supeului îmi iau rămas bun. Am fost un ceas în societatea marilor boieri — mi-a fost îndeajuns.

La revenire îmi găsesc apartamentul schimbat într'un pat confortabil. Sunt obosit și mă pregătesc de culcare. Deschid cabinetul și zăresc o formă albă, în pânză lucitoare de mătăsă care deschide o ușă de cealaltă parte și dispăre. Uitase să avem un spălător comun în apartamentul proximității și din felul pripit în care se mântuise persoana mi-am dat seamă că văzusem cadina care-l însoția pe generalul turc de-alături.

(va urma)

